

Publicerad 2012-01-07 15:06 av Carl O Andersson

Ännu en ur arkivet hämtad och modifierad dikt

G U T Å R !

Gutår!

Över tiden ingen rår.

Men att den lämnar sina spår

av icke läkta sår

som i själ gör skada som består

alla nog förstår

Och över vart den går

jag en spöklik känsla får

när jag med grånat hår

ålderstrappans slutsteg når,

och mig en tanke slår:

*

Så när jag här nu står

med tvättad hals och ingenting förstår,

ångerfyllt jag mina händer tvår

för att medan ännu jag förmår

ur flaskan ta en sista tår.

Gutår!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carl O Andersson med Poeter.se id #4639 innehar upphovsrätten